

Касмінін Олександр Володимирович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частинам першій, другій статті 8, статті 22, частині першій статті 24, частині першій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129, Конституції України приписи підпунктів „а“ та „в“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747–IV (далі – КАС України), згідно з якими *не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у справах незначної складності та інших справах, розглянутих за правилами спрощеного позовного провадження (крім справ, які відповідно до цього Кодексу розглядаються за правилами загального позовного провадження), крім випадків, якщо: касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики; справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу.*

Автор клопотання вважає, що підпунктами „а“ та „в“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 КАС України „суб'єкт законодавчої ініціативи звизив гарантоване Конституцією України право на касаційне оскарження, звівши його до виняткових випадків, не наводячи зрозумілого, вичерпного переліку таких обставин, чим порушив пропорційне співвідношення між запропонованими засобами та поставленою метою“. З огляду на викладене він вважає, що вказані оспорювані приписи КАС України обмежують його конституційне право на судовий захист, доступ до суду та порушують принцип верховенства права.

Також Касмінін О.В., із посиланням на частину третю статті 89 Закону України „Про Конституційний Суд України“, порушує питання про застосування судами у його справі частини першої статті 142 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII у неконституційний спосіб, а саме у спосіб, що не відповідає частині першій статті 149, статті 153 Конституції України.